

NYAMÅLEN

När denna gård tillkom är svårt att fastställa, men av namnet att döma är den från 1300-1400-talet. Under lång tid och fram till 1875 var här två gårdar och kvar sedan denna tid är den vackra mangårdsbyggnaden, som är en s.k. parstuga, där de båda bönderna hade var sin halva.

Ryttartorpet nr 9 NYHEMMET

Läge: Cirka 700 m öster Nyamålen, nära sjön Försjön.

Torpet finns ännu kvar, men i ombyggt skick. Användes nu till fritidsbostad.

1759-	Ryttaren	Erik Nyman	1726 Nässjö
		H Maja Håkansdotter	1746 Torpa
1777-	Ryttaren	Per Olofsson	1731 Askeryd
		H Ingrid Olsdotter	1741 Mellby
1790-	Ryttaren	Sven Nyman	1767 Lommaryd
		H Maja Jaensdotter	1769 Frinnaryd
1795-	Änkan	Anna Andersdotter	1755 Lommaryd
1803-	Ryttaren	Dan Lundahl	1768 Lommaryd
		H Maja Johansdotter	1771 Lommaryd
1803	Torparen	Nils Persson	1777
		H Lotta Svensdotter	1768
1813-	Dragonen	Lars Grägg	1791 Säby
		H Catarina Persdotter död 1815	1783 Torpa
1818-	Dragonen	Anders Hypsch	1798 Barkaryd
1820-	Torparen	Sven Carlsson Hahn	1786 Lommaryd
		H Stina Johansdotter	1794 Säby
1832-	Dragonen	Sven Hill	1800 Säby
		H Anna Stina Karlsdotter	1800 Frinnaryd
1837	Husaren	Karl P Rask	1811 Linderås
		H Maja Stina Persdotter	1817 Linderås
1845-	Husaren	August Fr. Eriksson	1826 Säby
		H Maja Lotta Magnusdotter	1828 Säby
1853-	Brukaren	Joh. Johansson	1820 Linderås
		H Lena Karin Pettersdotter	1821 Solberga
	Brukaren	Johan Aug. Andersson	1840 Säby
		H Hulda Johansdotter	1840 Säby
1880-	Brukaren	Anders Petter Andersson	1830 Ringarum
		H Stina Lotta Jakobsdotter	1830 Säby
	Artilleris- ten	Adolf Andersson Berg	1865 Ringarum

Nyemålen 1940

1886	Bråkaren	Edvin Schildt	1857 Säby
		H Joh. Margareta Karlsdott.	1859 Säby

Stugan UDDEN

Läge: Cirka 700 m öster Nyamålen, vid en udde i Försjön.

Stugan tillkom på 1830-talet och revs omkring 1900.

1833-		Adolf Gustavsson	1812 Säby
		H Catarina Johansdotter	1801 Torpa
	Skräddaren	Johan. Mag. Dalberg	1828 Säby
		H Anna Maja Jonsdotter	1825 Torpa

Torpet TÄLLEKULLEN eller TALLKULLEN

Läge: Cirka 800 m norr om Nyamålen.

Detta torp tillkom i slutet av 1700-talet och har varit vackert beläget på en kulle. När det var som störst tillhörde 1/4 av Nyamålen mark detta torp. Torpet beboddes till 1925 och revs 1930.

1803-		Per Olofsson	1731 Askeryd
		H Ingrid Olofsdotter	1741 Torpa
1812-		Jonas Jönsson	1780 Linderås
		H Stina Johansdotter	1782 Vireda
1817-	Avs.soldaten	Daniel Vinter	1763 Bredestad
		H Stina Andersdotter	1774
1844-		Johan Eriksson	1800 Säby
		H Lotta Forsberg	1819 Säby
1860-		Jacob Aug. Dalström	1819 Säby
		Utv. till USA med familj	
		1868	
		H Gustava Charlotta Petersd.	1827 Säby
1886	Änkan	Gustava Pettersdotter	1827 Askeryd
1890-	Änkan	Anna Gustava Karlsdotter	1846 Lommaryd
	Torparen	Karl Anders Gustavsson	1871 Säby
		H Hedda Charlotta Göransd.	1859 Säby
	Torparen	August Emil Schildt	1892 Säby
		H Sigrid Ingeborg Johansson	1903 Säby

Stugan KNUTSBERG

Troligt läge: Cirka 400 m nordost Nyamålen.

Ingen vet med säkerhet var denna stuga varit belägen, men på den angivna platsen finns på kalberget lämningar av en grund, som kan ha varit Knutsberg.

1759	Per Månsson	1737 Brusarp Säby
	H Katarina Jönsdotter	1729 Hultarp Säby
1769-	Anders Andersson	1752 Corporalshem Tokarp Säby
	H Lirken Jaensdotter	1749 Kimarp Säby

Stugan GATAN

Denna stuga är antecknad i 1759-års husförhörslängd, men är då obebodd. Av namnet att döma låg denna stuga nära gården, men några lämningar är ej funna.

Stugan HAGARP

Läge: Cirka 400 m nordväst Nyamålen.

Stugan tillkom omkring 1840 då den flyttades från Mostugan, Bagaremålen till denna plats. Efter en brand byggdes en ny stuga upp ett 50-tal meter söder om den gamla. Denna stuga finns kvar och är ännu bebodd.

1844-	Backstugu- mannen	Joh. P. Eriksson	1800 Säby
		H Lotta Forsberg	1819 Säby
1856-		Johan Aug. Dalström	1819 Säby
		Utv. till USA 1869	
		H Eva Andersdotter	1802 Säby
	Änkan	Gustava Pettersdotter	1827 Askeryd
1886-		Anders Petter Andersson	1830 Ringarum
		H Stina Lotta Jackobsdotter	1830 Säby
		Alfred Kristogamus	
		Källström	1845 Säby
		H Kristina Josefina Andersdotter	1852 Askeryd

Här finns plats för att kortfattat berätta om vad ortsbefolkningen idag minns om dem, som levde och bodde i denna sockenfjärding för ett sekel sedan.

Vad är det då för minnen, som lever kvar? Jo, det handlar mest om de som levde ett något särpräglat liv eller om dem, som var synta och kunde trolla. Tron på det övernaturliga levde kvar ännu i slutet av 1800-talet.

När järnvägen byggdes genom socknen på 1870-talet kom en rallare från en helt annan trakt hit till bygden, gifte sig med en torparedotter och bodde sedan under Nyamålen. Denne utböling betraktades av ortsbefolkningen med en viss skepsis och för att sätta sig i respekt lät han påskina, att han kunde trolla. Denna kraft hade han i ett par flaskor med någon mystisk vätska. Hur det nu var så började det hända mystiska saker i bygden.

Loningens grisar slutade växa och blev röda, blå och svarta. När soldatens hustru skulle kärna smör, så blev det bara "frahattar", fradga och när så soldatens nya dynggrep försvann då var måttet rågat. Loningen och soldaten gav sig iväg till en berömd klok gumma, som hade namn om sig att kunna det mesta när det gällde så här invecklade saker. När de framfört sina problem för gumman så förklarade hon att när det gällde grisarna och smöret så gick förtrollningen att bryta om de tog en vass sten och slog fram litet blod på rallaren och beströk grisarna och kärnan med det. Vad dynggrepen beträffade så kunde hon näpsa den, som tagit denna med att densamme miste synen. Detta straff var för hårt tyckte soldaten, men en bula på näsan tyckte han var lämpligt. Då kunde han genast se vem som tagit hans grep. Loningen tog på sin lott att slå fram blod på rallaren och han lurpassade nu på lämpligt tillfälle. En dag när rallaren var på hemväg i skymningen och skulle gå över en gärdesgård, då passade Loningen på med sin vassa sten. Han fick tag på rallaren men i tumultet tappade han stenen. Du Loning, du Loning va "kraglar" du efter sa rallaren. En sten, en sten sa Loningen. Hur det gick med blodet är ej fullt klarlagt. Soldaten gick och glodde snett på rallarens näsa, men på den syntes ingenting, men däremot fick hans egen en präktig bula och så en dag hittade han grepen hemma på torpet. Han hade bara råkat glömma var han ställt redskapet. Rallarens stuga brann, flaskorna med hans överdådiga kraft gick till spillo och sedan dess har grisarna växt, grädden blivit smör och ingen i bygden har numera någon iögonfallande bula på näsan.